

Свети-тъ седмочисленници приготвихъ и много нови дѣятели, които не съ по-малка ревностъ сѣ се трудили да развиваѣтъ Българска-та писменность и да ѣ обогатяваѣтъ съ нови преводи и списанія. Нѣка да назовемъ отъ нихъ:

а) *Епископа констаншина*, който е былъ ученикъ на св. Кирилла, както се види отъ слѣдующи-тъ му думи: *шестокрылашъ силу въсприимъ шесшвую нынѣ по слѣду училешю, имени его и дѣлу послѣдуя*. Отъ него сѣ найдени: *Изборъ* отъ слова за недѣлни-тъ Евангелія и *четыри слова* отъ Атанасія Александрійскаго *прошивъ Аріане-шѣ*, които той е превелъ по желаніе-то на царя Симеона.

б) *Григоріи пресвишеръ*, който е превелъ за царя Симеона една исторія гражданска и църковна отъ Гръцкѣи лѣтописецъ *Малала*. Григоріи въ много мѣста е допълнилъ свой-тъ преводъ съ изводи отъ други лѣтописци.

г) *Іоанъ Екзархъ Болгарскій*, единъ отъ най-дѣятелни-тъ и най-плодовити писатели во време-то на царя Симеона. — Отъ него имаме: *Шестодневъ*, т. е. подробно тълкованіе за сътвореніе-то на свѣтъ-тъ, написано спроти св. Василія Великаго, Северіана Габалскаго и спроти размышленія-та на самага Іоана Екзарха. *Богословіе-шо на св. Іоанна Дамаскина* подъ названіе „*Небеса*“. *Діалектика-ша* или *Философія-та* на Іоанна Дамаскина, началото на *Негова-ша Гръцка Грамматица*, която Іоаннъ Екзархъ е малко нѣщо прецравилъ спроти потребба-та на Славенскѣи езикъ.

Евангелски-тъ чтенія. За св. Горозда ся говори, че е былъ твърдъ искусенъ въ Славенскѣи, Гръцкѣи и въ Латинскѣи езикъ (*utriusque linguae Slovenicae et graecae peritissimus*). Въ житіе-то на св. Метод се говори, за Горозда че той още е былъ „наученъ добръ въ Латинскѣи книги“.